

τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων κατὰ τὰ Κριμαϊκὰ ἐξετραγώδησαν ὅ τε Λῆκ καὶ ὁ Heuzey ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ πείρας τῶν πραγμάτων. — Παρὰ τὸν Βύθον παρετήρησα εἰς τὸν βράχον καὶ ἀρχαῖα ἴχνη τροχιῶν ἀμαξῶν, ὅποια εἶναι γνωστὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξ ἄλλων χωρῶν αὐτῆς. Πολυάριθμα εὐρήκα ἄλλοτε αὐτὰ ἐν τῇ Λακωνικῇ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Οἰνοῦντος (σήμερον Κελεφίνας), παραποτάμου τοῦ Εὐρώτα. Ἀλλὰ καὶ ἐν Μαραθῶνι κατὰ τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον ἀπὸ τοῦ χωρίου Βρανᾶ ὑψηλότερα τοῦ βεύματος τῆς Ραπετόζας πρὸ πενταετίας. (Ἴδὲ περὶ τούτων ἐν τῇ μελέτῃ μου «Ἡ τετράπολις τοῦ Μαραθῶνος καὶ τὸ Ἡράκλειον τοῦ Ἡροδότου» ἐν Ἑπετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ 1828-1829. Πάντα σημεῖα κανονικῆς συχνῆς συγκοινωνίας καὶ ἀνωτέρου ἐπομένως πολιτισμοῦ τῆς χώρας, ὅπουδῆποτε ταῦτα εὐρίσκονται.

Αἱ δύο τέλος πόλεις παρὰ τὸ Δῖον, πρώτην φορὰν νῦν σημειούμεναι, κατάδηλοι ἐκ τῶν σωζομένων λειψάνων τῶν τειχῶν αὐτῶν, εἶναι ἢ μὲν νοτιοδυτικῶς τοῦ Δίου καὶ εἰς τὴν ῥίζαν αὐτῆν τοῦ Ὀλύμπου ἐπὶ ὑψώματος κειμένη, Καστράκι λεγομένη, καὶ ὑπ' αὐτὸ ἐν τῇ ὑπωρεῖα, ἴσως αὐτὸ τὸ παλαιότερον Δῖον, τὸ προηγηθὲν πιθανῶς τοῦ ἐν τῇ πεδιάδι ὕστερον κτισθέντος ἱστορικοῦ Δίου. Τὸ ὑψωμα θὰ ἦτο ἢ ἀκρόπολις μόνον, διότι τὰ τεῖχη τῆς πόλεως δύναται τις ἰκανῶς κατωτέρω αὐτῆς νὰ παρακολουθήσῃ καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα καὶ ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς βαθείας νῦν κοίτης τοῦ χειμάρρου. Ἐπὶ τοῦ ὑψώματος παρετήρησα μεταξὺ τῶν θάμνων χριστιανικὰ μόνον ἐρεῖπια. Ἡ δὲ δευτέρα ἀγνώστου ὀνόματος ὡσαύτως πόλις κεῖται τετράωρον περίπου δυτικῶς τοῦ Δίου καὶ πλησίον τῆς Πέτρας παρὰ τὸν νῦν μικρὸν συνοικισμόν τῆς Λούκοβης καὶ δεικνύει πολὺ σπουδαιότερα τεῖχη μετ' ἐπάλλξεων ἐν τινι σημείῳ, ἐν ἄλλοις δὲ λείψανα μεγάλων πύργων καταρρευσάντων. Ἀλλὰ περὶ τούτων καὶ ἄλλων λειψάνων ἀρχαίων ἐν αὐτῇ προσοχῆς ἀξίω, ἀγνώστων ὅμως παραμεινάντων μέχρι σήμερον, ἐλπίζω νὰ διαλάβω ἀκριβέστερα ἐν ἄλλῃ μου ἀνακοινώσει.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.— Οἱ βάρβαροι Μακεδόνες τοῦ Δημοσθένους* ὑπὸ Ἄντι.

Α. Κεραμοπούλλου.

Ὁ Δημοσθένης ἀποκαλῶν βαρβάρους τοὺς Μακεδόνας ἀπέβλεπεν εἰς τὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας εἶχον περὶ τῶν Μακεδόνων οἱ ἀκροαταὶ του, ὁ δῆμος. Οὗτοι δὲ ἐγίνωσκον κυρίως ἢ ἀποκλειστικῶς μόνην τὴν ἀνατολικὴν Μακεδονίαν ἧτοι τὴν περὶ τὸν Στρυμόνα καὶ κατὰ τὴν Χαλκιδικήν, ἐνθα ἦσαν αἱ ἀποικίαι ἢ αἱ συμμαχίδες τοῦ κράτους τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλὰ πλὴν τούτων τῶν πόλεων πᾶσα ἢ λοιπὴ χώρα κατφεῖτο ὑπὸ θρακῶν βαρβάρων, ἧτοι ἀλλογλώσσων, οὓς γινώσκει ὁ Ἡρόδοτος καὶ οἵτινες δὲν εἶχον

* Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Ἰανουαρίου 1932.

ἐξελληνισθῆ ἀκόμη ἐπὶ Δημοσθένους. Πρὸς τούτους ἐταύτιζεν ἐπὶ διαβολῇ ὄλους τοὺς Μακεδόνας, ἢ δὲ πείρα τῶν ἀκροατῶν ἐβोधῆθει, ὥστε νὰ γίνηται, ὅσον ἐγένετο, πιστευτός.

I. ΠΟΛΙΤΟΥ.—Περὶ τῆς θαλασσίας χλωρίδος τῆς νήσου Κρήτης.*

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν πειραμάτων ἀποστειρώσεως τῶν σύκων Μεσσηνίας, ὑπὸ Σωκράτους Καλογερέα. Ἀνεκινώθη ὑπὸ κ. Γ. Κυριακοῦ.

Ζήτημα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὄχι μόνον τοπικὴν σημασίαν διὰ τὴν χώραν μας, ἀλλὰ καὶ διεθνὲς οὕτως εἰπεῖν ἐνδιαφέρον μεταξὺ ὄλων τῶν συκοπαραγωγῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἀποστειρώσεως ἀπὸ τοῦ σκώληκος (Ephestia Cautella κυρίως). Τὸ ζήτημα τοῦτο εὐρίσκεται ἀκόμη ὑπὸ μελέτην εἰς ὄλας τὰς συκοπαραγωγούς χώρας τοῦ κόσμου, καὶ, μολοντί ὠρισμένα Κράτη (Καλλιφόρνια, Ἰταλία, Ἀλγέριον, Τουρκία) ἔχουν φθάσει εἰς τὸ σημεῖον νὰ καθιερώσουν ὠρισμένους τρόπους ἀποστειρώσεως, ἄλλοι διὰ τοῦ ὑποκαπνισμοῦ εἰς τὸ κενόν, ἄλλοι διὰ τοῦ θερμοῦ ἀέρος, ἄλλοι διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἢ τοῦ θερμοῦ ὕδατος, ἐν τούτοις τὸ πρόβλημα δὲν θεωρεῖται εἰσέτι λελυμένον. Εἰδικῶς διὰ τὴν χώραν μας οὐδὲν τῶν ὡς ἄνω ἐφαρμοζομένων συστημάτων θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη μεγάλην ἐπιτυχίαν, διότι εἶναι συστήματα βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας, ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι τῆς συκοπαραγωγῆς μας σήμερον ἀπαιτοῦν σύστημα χωρικόν, ποῦ νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῆ εὐκόλως καὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἠρχίσασμεν τὰ πειράματά μας ἐν Καλάμαις εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Μεσσηνίας, κατασκευάσαντες ἓνα ἀεροστεγῆ θάλαμον 7 κ. μ. Ὁ θάλαμος οὗτος ἦτο ἐφωδιασμένος δι' ὀπῶν καὶ σωλήνων διοχετεύσεως τῶν διαφόρων ἀερίων, ἀνεμιστήρων, θερμομέτρων καὶ θερμάστρας ἠλεκτρικῆς

Τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὸ εἶδος τῶν πειραμάτων ἐμφαίνονται εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα, τὸ συμπέρασμα δὲ εἶναι ὅτι ἐξ ὄλων τῶν γενομένων δοκιμῶν διὰ SO₂, HCN, CO₂, μίγματος CCl₄ καὶ C₂H₄Cl₂ καὶ μίγματος CS₂ καὶ CO₂ τὸ τελευταῖον ἔδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα. Μίγμα CS₂ καὶ CO₂ ἀνά 75 γραμμ. κατὰ κυβικὸν μέτρον ἐξ ἐκάστης οὐσίας ἐπὶ ὀκτῶ ὥρας ἀποστειρώνει τελείως τὸ προϊόν. Ἐπὶ πλέον τὸ μίγμα τοῦτο δὲν εἶναι ἐναναφλεκτικόν, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ὑπὸ οἰουδήποτε ἀπλοῦ ἐργάτου. Τὸ δὲ κόστος τῆς ἀποστειρώσεως δὲν εἶναι μεγάλον, ἀφοῦ ἢ ἐπιβάρυνσις δὲν ὑπερβαίνει τὰ 3, 5 λεπτά τὴν ὁκῆν. Ἀναφορικῶς μὲ τὴν

* Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὰς πραγματείας τῆς Ἀκαδημίας.